

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/91/2015
Identifikačné číslo spisu:	7209011371
Dátum vydania rozhodnutia:	17.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7209011371.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného D. F. pre trestný čin úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na neverejnom zasadnutí konanom 17. decembra 2015 o dovolaní obvineného D. F. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 30. apríla 2014, sp. zn. 6 To 38/2014, rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného D. F. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice II z 18. novembra 2013, sp. zn. 8 T 144/2009, bol obvinený D. F. uznaný za vinného z úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

obvinení E. J. a D. F.

dňa 10.3.2005 v pobočke S. L., a.s. L. v X., na ul. Y. X, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s J. F. podvodným spôsobom vylákali úver vo výške 2 500 000,- Sk tak, že obvinený E. J. ako konateľ s.r.o. C. Košice predložil žiadosť o rýchly úver, ktorú S. L. akceptovala a dňa 16.3.2005 uzavrela s obvineným zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX na sumu 2 500 000,- Sk, pri ktorej vystupoval ako ručiteľ obvinený J. F. a k žiadosti o úver predložili falošné potvrdenia od Daňového úradu Košice I, Colnej správy Košice a Sociálnej poisťovne Košice, ktoré zabezpečil obvinený D. F., splátky úveru neuhradili, čím S. L., a.s. L. spôsobili škodu vo výške 2 901 896,- Sk (96 325,30 €).

Za to bol podľa § 250a ods. 4 Tr. zák. odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do I. (prvej) nápravnovýchovej skupiny.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 30. apríla 2014, sp. zn. 6 To 38/2014 na podklade odvolania obvineného D. F. podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a postupujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvineného D. F. podľa §

250a ods. 4 Tr. zák. odsúdil k trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, na výkon ktorého ho podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Proti tomuto rozsudku obvinený D. F. prostredníctvom splnomocnenej obhajkyne JUDr. Adriany Krajníkovej podal 17. júna 2014 na Okresný súd Košice II dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., keďže podľa jeho názoru rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach a konaním, ktoré mu predchádzalo, bolo porušené právo na jeho obhajobu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 22. augusta 2014, sp. zn. 5 Tdo 46/2014, dovolanie obvineného D. F. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodné odmietol.

Obvinený D. F. prostredníctvom splnomocnenej obhajkyne JUDr. Adriany Krajníkovej podal 20. októbra 2015 na Okresný súd Košice II opätovne dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., keďže podľa jeho názoru rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, resp. na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia tým, že „vo výrokovej časti rozsudku absentuje pojmové vyjadrenie zákonnej právnej kvalifikácie „formou spolupáchateľstva“ a súčasne absentuje právna kvalifikácia miery účasti, teda absentuje jej príslušné hmotnoprávne ustanovenie“.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II navrhol dovolanie obvineného D. F. odmietnuť ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže dôvody, ktoré v podanom dovolaní uviedol, nepovažoval za právne relevantné.

Spisový materiál Okresného súdu Košice II sp. zn. 8 T 144/2009 spolu s dovolaním obvineného D. F. bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky riadne predložený na rozhodnutie 25. novembra 2015.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal predložený spisový materiál i dovolanie obvineného D. F. a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.) a tiež v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že dovolanie je opätovne potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť, lebo je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Námietky obvineného k obsahu a rozsahu vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov a námietky k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, svojim obsahom nenapĺňajú dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., keďže obvinený D. F. v podanom dovolaní namietal predovšetkým skutkové závery okresného a krajského súdu.

V tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné zdôrazniť, že dôvod dovolania uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je naplnený len vtedy, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že tento je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečnými skutkovými zisteniami, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom.

Spomenutý dovolací dôvod naplňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premĺčanie trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) ako aj pri ukladaní trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi (§ 47 ods. 2 Tr. zák.). Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii a pod., pokiaľ tieto majú vzťah ku právnej kvalifikácii skutku.

Naopak, z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je evidentne zrejmé, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, ktorý je vyjadrený v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov.

Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutia súdu druhého stupňa. Dovolací súd nemôže v tomto konaní posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, alebo korigovať len odvolací súd.

V dovolacom konaní tiež platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

V posudzovanom prípade tvorilo základ dovolacích námietok obvineného D. F. tvrdenie, že výrok o vine súdu prvého stupňa v bode 5) neobsahuje slovné vyjadrenie § 9 ods. 2 Tr. zák. spolupáchateľstvom a súčasne formy účasti na trestnom čine podľa § 10 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

V danom prípade je evidentné, že tieto dovolacie námietky obvineného nenapĺňajú dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Predstavujú len skrytú snahu obvineného D. F., aby bolo rozhodnuté v jeho prospech.

V posudzovanej veci je potrebné konštatovať, že vo výroku o vine v bode 5) rozsudku súdu prvého stupňa skutočne chýba slovné vyjadrenie § 9 ods. 2 Tr. zák., teda že išlo o spolupáchateľstvo trestného činu úverového podvodu. V danom prípade však je zrejmé, že išlo len o písársku chybu, keďže paragrafové znenie právneho posúdenia skutku pod bodom 5) je správne. Pokiaľ ide o ďalšiu námietku, táto pramenila zrejme z neznalosti problematiky foriem trestnej súčinnosti, v rámci ktorej použitie jednej z nich vylučuje použitie tej ďalšej, v danom prípade účasti na trestnom čine úverového podvodu.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky potom ako súd dovolací dovolanie obvineného D. F. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.